

REGULAMENTUL (UE) 2019/474 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 19 martie 2019
de modificare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33, 114 și 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ instituie Codul vamal al Uniunii (denumit în continuare „codul”) și stabilește normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoase de pe acesta.
- (2) Comuna italiană Campione d'Italia, o enclavă italiană pe teritoriul Elveției, și apele italiene ale lacului Lugano ar trebui incluse în teritoriul vamal al Uniunii, deoarece nu mai sunt valabile motivele care au justificat în trecut excluderea respectivelor teritorii, precum izolarea lor și dezavantajele lor economice. Din aceleași motive, respectivele teritorii ar trebui să fie incluse în regimul general al accizelor, continuând să fie excluse însă din sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată. Pentru a se asigura că aceste modificări se aplică în mod consecvent din același moment, includerea acestor teritorii în teritoriul vamal al Uniunii ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2020.
- (3) Codul ar trebui modificat pentru a se clarifica faptul că titularul unei decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii (o decizie ITO) poate utiliza respectiva decizie ITO pe o perioadă de până la șase luni de la revocarea acesteia dacă motivul revocării este faptul că respectiva decizie nu respectă legislația vamală sau că nu au fost ori nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute pentru luarea deciziilor ITO.
- (4) Depozitarea temporară ar trebui adăugată la lista formalităților vamale vizate de dispoziția din cod care prevede stingerea unei datorii vamale când nerespectarea care a dus la nașterea datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a regimului declarat și nu constituie o tentativă de fraudă, iar situația a fost regularizată ulterior. În scopul stingerii unei datorii vamale în cazurile respective, depozitarea temporară nu ar trebui tratată în mod diferit față de un regim vamal. Ar trebui modificată și delegarea de competențe către Comisie în vederea completării dispoziției respective din cod, astfel încât această delegare de competențe să includă depozitarea temporară.
- (5) În cazul în care autoritățile vamale trebuie să invalideze o declarație sumară de intrare deoarece mărfurile care fac obiectul declarației nu au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, declarația sumară de intrare ar trebui să fie invalidată fără întârziere după 200 de zile de la depunerea declarației, și nu în termen de 200 de zile, dat fiind că acesta este termenul în care mărfurile trebuie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (6) Pentru a permite autorităților vamale să efectueze o analiză adecvată a riscurilor și controale corespunzătoare bazate pe analiza riscurilor, este necesar să se asigure că operatorii economici furnizează acestor autorități date și informații prealabile sosirii referitoare la mărfurile neunionale, sub forma unei declarații sumare de intrare. Atunci când nu s-a făcut o declarație sumară de intrare înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii și nu s-a făcut derogare de la obligația de a depune această declarație, operatorii economici ar trebui să prezinte, în declarațiile lor vamale sau în declarațiile de depozitare temporară, datele și informațiile în mod

⁽¹⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 39.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 31 ianuarie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 18 februarie 2019.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

normal cuprinse în declarațiile sumare de intrare. În acest scop, ar trebui oferită posibilitatea de a depune o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară în loc de o declarație sumară de intrare numai în cazul în care autoritățile vamale cărora li se prezintă mărfurile permit o astfel de posibilitate. În cazul în care autoritățile vamale trebuie să invalideze o declarație de depozitare temporară deoarece mărfurile care fac obiectul declarației nu au fost prezentate în vamă, acea declarație ar trebui invalidată fără întârziere după trecerea a 30 de zile de la depunerea acesteia, și nu în termen de 30 de zile, dat fiind că acesta este termenul în care trebuie prezentate mărfurile în vamă.

- (7) Ar trebui să se ofere o scutire totală de taxe la import în cazul mărfurilor care au fost reparate sau modificate sub regimul de perfecționare pasivă într-o țară sau pe un teritoriu cu care Uniunea a încheiat un acord internațional ce prevede o astfel de scutire, astfel încât să se asigure că Uniunea își respectă angajamentele internaționale în acest sens. Întrucât domeniul de aplicare al respectivei scutiri este limitat la importul produselor care au fost efectiv reparate sau modificate în țara sau pe teritoriul în cauză, acesta nu ar trebui extins la importul de produse reparate sau modificate obținute din mărfuri echivalente sau al importului de produse de înlocuire în cadrul sistemului de schimb standard. Scutirea de taxe la import nu ar trebui așadar să se aplice acestor mărfuri și produse.
- (8) În cazul în care autoritățile vamale trebuie să invalideze o declarație sumară de ieșire sau o notificare de reexport deoarece mărfurile în cauză nu au fost scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, declarația sau notificarea ar trebui invalidată fără întârziere după trecerea a 150 de zile de la depunerea acesteia, și nu în termen de 150 de zile, dat fiind că acesta este termenul în care mărfurile trebuie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (9) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și oportun, în vederea realizării obiectivelor fundamentale de a permite uniunii vamale să funcționeze în mod eficace și de a implementa politica comercială comună, să se remedieze o serie de probleme tehnice care au fost identificate în cursul punerii în aplicare a codului de la intrarea sa în vigoare, să se includă două teritorii ale unui stat membru în cuprinsul teritoriului vamal al Uniunii și să se alinieze codul la acordurile internaționale care nu erau în vigoare la data adoptării sale. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (10) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 952/2013 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 4 alineatul (1), a douăsprezecea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— teritoriul Republicii Italiene, cu excepția municipalității Livigno,”;

2. la articolul 34 alineatul (9), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(9) În cazul în care o decizie ITO sau IOO încetează să mai fie valabilă în conformitate cu alineatul (1) litera (b) sau cu alineatul (2) sau este revocată în conformitate cu alineatul (5), (7) sau (8), decizia ITO sau IOO în cauză mai poate fi utilizată pentru contracte ferme și definitive bazate pe decizia respectivă și încheiate înainte de încetarea valabilității sau de revocare. Această utilizare prelungită nu se aplică în cazul adoptării unei decizii IOO pentru mărfuri destinate exportului.”;

3. la articolul 124 alineatul (1) litera (h), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) nerespectarea care a dus la nașterea datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal în cauză și nu a constituit o tentativă de fraudă”;

4. articolul 126 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 126

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili lista nerespectărilor care nu au consecințe semnificative asupra funcționării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal în cauză și pentru a completa articolul 124 alineatul (1) litera (h) punctul (i).”;

5. la articolul 129, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În situația în care mărfurile pentru care s-a depus o declarație sumară de intrare nu sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, autoritățile vamale invalidează fără întârziere respectiva declarație în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) la solicitarea declarantului; sau
- (b) după trecerea a 200 de zile de la depunerea declarației.”;

6. la articolul 139, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Atunci când pentru mărfuri neunionale prezentate în vamă nu s-a depus o declarație sumară de intrare și cu excepția cazului în care s-a acordat o derogare de la obligația de depunere a unei astfel de declarații, una dintre persoanele menționate la articolul 127 alineatul (4) depune imediat, fără a aduce atingere articolului 127 alineatul (6), o astfel de declarație sau, dacă autoritățile vamale permit, depune în schimb o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară. În situația în care, în astfel de circumstanțe, se depune o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară, declarația cuprinde cel puțin datele necesare pentru o declarație sumară de intrare.”;

7. la articolul 146, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care mărfurile pentru care a fost depusă o declarație de depozitare temporară nu sunt prezentate în vamă, autoritățile vamale invalidează fără întârziere respectiva declarație în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) la solicitarea declarantului; sau
- (b) după trecerea a 30 de zile de la depunerea declarației.”;

8. se introduce următorul articol:

„Articolul 260a

Mărfuri reparate sau modificate în contextul acordurilor internaționale

(1) Se acordă o scutire totală de taxe la import în cazul produselor transformate rezultate din mărfuri plasate sub regimul de perfecționare pasivă în cazul în care se stabilește, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că:

- (a) mărfurile respective au fost reparate sau modificate într-o țară sau pe un teritoriu din afara teritoriului vamal al Uniunii cu care Uniunea a încheiat un acord internațional care prevede acordarea unei astfel de scutiri; și
- (b) sunt îndeplinite condițiile de acordare a scutirii de taxe la import prevăzute în acordul menționat la litera (a).

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul produselor prelucrate care rezultă din mărfuri echivalente menționate la articolul 223 și nici în cazul produselor de înlocuire menționate la articolele 261 și 262.”;

9. la articolul 272, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În situația în care mărfurile pentru care s-a depus o declarație sumară de ieșire nu sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, autoritățile vamale invalidează fără întârziere declarația în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) la solicitarea declarantului; sau
- (b) după trecerea a 150 de zile de la depunerea declarației.”;

10. la articolul 275, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În situația în care mărfurile pentru care s-a depus o notificare de reexport nu sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, autoritățile vamale invalidează fără întârziere respectiva notificare în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) la solicitarea declarantului; sau
- (b) după trecerea a 150 de zile de la depunerea notificării.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 punctul 1 se aplică de la 1 ianuarie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 martie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
G. CIAMBA
